

Auf dem groszen Gange (Khayserstolln.)

1607 ápril 18-án tartott főbejárás alkamával megemlítetik, hogy „auf dem groszen Gange“ nevű bányában egy ereszke találtatott 8 ölre lemélyítve, ez ereszkéből már ércz is váltatott be, de mivel a víz akadályozta a munkát, a részesek a völgyből mélyebben egy tárnát kezdtek és 50 ölnyire már be is hajtották, kivágandó még a telérig 10 öl; a tárna 18 öllel mélyebben fekszik, mint az ereszke. Minthogy a részesek szegények, a bánya $\frac{1}{4}$ részét felajánlják a kincstárnak azon feltétellel, hogy a kivágandó 10 öl költségét nekik előlegezze. Az ajánlat elfogadása javasoltatik. E szerint lesznek részesek: a kincstár $\frac{4}{16}$ résszel
Tsech Walter, Nikus Tobiás és Nikus Pál együtt $\frac{12}{16}$ „³⁾

Ugyanez év october 8-án elajándékoztak a Nikus testvérek a bányából $\frac{4}{16}$ részt Lienpacher János körmöczi könyvvivő nejének Annának.⁴⁾

1608 szeptember 9-én főbejárás tartatván a *Khayserstolln am groszen Gang* nevű bányánál két tárna találtatott, melyek egy érintetlen hegységbe hatolnak, a lefolyt háborús időkben a martalóczok (Marthalosen) alkalmatlankodásai miatt nem miveltettek, de most ismét felvétetvén kincstári ellátás mellett az alsó tárnában egy fél öl vastag aranytartalmu telér üttetett meg, és 33 ölnyire feltáratott. Mivel ezen bányának zúzója nincs, a Lang-örökösöknek pedig nem messzire onnan két heverő zúzójuk van, javasoltatik, hogy ezek közül egyikben a nagymennyiségben termelhető zúzó-érczek feldolgoztassanak. A kincstárnak van e bányánál $\frac{4}{16}$ része.⁵⁾

³⁾, ⁴⁾, ⁵⁾ Selmeczi bányabírószági jegyzőkönyv.

Ugyanez év october 31-én a *Khayserstolln* altárnai jogokkal ruháztatott fel.¹⁾

A mivelés eredménye nem lehetett igen jó, mert 1619 július 11-én jelentetik, hogy a *Khayserstolln am groszen Gange* csak fenntartatik, ámbár jó reménységű bánya.²⁾

1622 ápril 16-án pedig feljegyeztetett, hogy a *Khayserstolln am groszen Gange* Hodrus alatt a Dóczy birtokán fekszik, és hogy e bánya már régóta szünetel; a kincstárnak is van benne $\frac{4}{16}$ része. Mivel a telér vastag, és az arany és ezüst ára felemelkedett, javasoltatik, hogy a zúzó-érczekkel egy próba zúzás tétessék.³⁾

Semmi nyoma sincs iratainkban, hogy valjon mivelésbe vétetett-e vagy nem, 1630 február 18-án megemlíttetik, hogy Dóczy birtokán a *Jerubintárna* felett fekszik és szünetel, egyszersmind megjegyeztetik, hogy e bánya $\frac{4}{16}$ része a kincstáré, de a többi részekre is a kincstár előlegezte a költségeket, és ezért most már 2908 frt 51 denár kamarai adóssággal van a bánya terhelve. A tárna végén egy vastag barna színű telér van, melyből kis próbák szerint a mara 6—7 latot tartalmaz, ha tehát zúzó volna közel, fellehetne azt dolgozni. Javasoltatik, hogy ha a kincstári hodrusi kohónál egy zúzó fog felállíttatni, akkor e vájatvég tovább hajtassék, és zúzó-érczek termeltesenek. Részesek voltak ekkor:

a kincstár $\frac{4}{16}$ résszel

Cseh Bálint, Nikus Tobiás és Nikus Pál ellátmány

mellett $\frac{12}{16}$ „ ⁴⁾

¹⁾, ²⁾, ³⁾, ⁴⁾ Selmeczi bányabirósági jegyzőkönyv.